

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.259 van 29 juni 2001
in de zaak A. 97.428/IX-2594.**

In zake : de VZW het Koninklijk Belgisch Verbond voor
de Bescherming van de Vogels,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW
het Koninklijk Belgisch Verbond voor de Bescherming van
de Vogels op 14 november 2000 heeft ingediend om de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het
ministerieel besluit van 5 oktober 2000 tot regeling van
de bevoorrading van de vinkeniers en tot stimulering van
de vinkenweek in 2000 in het Vlaams Gewest;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernie-
tiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat P. LOUAGE die, loco advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat het bestreden besluit van 5 oktober 2000 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 13 oktober 2000 en dat het dezelfde dag in werking getreden is; dat in het hoofdstuk "de bevoorrading" van dat besluit aan de leden van twee vinkeniersverenigingen wordt toegelaten om zich tussen 15 oktober 2000 en 15 november 2000 van vinken te bevoorraden met in totaal 9000 vinken en dat de voorwaarden er worden bepaald waaronder deze vogels gevangen kunnen worden; dat in het hoofdstuk "de kweek" aan dezelfde verenigingen de opdracht wordt gegeven om de kweek van de vink bij hun leden te stimuleren en dat er te dien einde een subsidie wordt ingesteld;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij, samengevat, uiteenzet wat volgt : het vangen van 9000 vinken betekent een aanzienlijke verarming -5 tot 10 %- van de inheemse populatie en het verstoort de natuurlijke leefgebieden van de vink in Vlaanderen; het betekent ook een genotsderving voor de 3880 leden van haar vereniging; het vangen, het gevangen houden en het kweken met vinken met het oog op het gebruik ervan voor zangwedstrijden is een vorm van wreedheid tegen vogels; het besluit miskent ook de Europese vogelrichtlijn die de vogelvangst verbiedt; dat nadeel is ernstig en moeilijk te herstellen; herstel in natura is weliswaar niet meer mogelijk, maar toch heeft een schorsing nog zin aangezien de gevangen vogels vrijgelaten zullen moeten worden; dat is mogelijk want de lijst van de personen die vinken vangen is bij de woudmeester bekend; daarenboven kan een schorsing ook dienen als een stimulans voor de bestuurders wanneer over de vinkenvangst voor het najaar 2001 wordt beraadslaagd;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat het verzoekschrift ingediend is op het ogenblik dat "de vangstperiode omzeggens verstreken was" en dat de schorsing onmogelijk nog het door de verzoekende partij verhoopte resultaat kan hebben; dat zij ook stelt dat de vangst van 9000 vinken geen biologische impact heeft op de populatie en de genotsbeleving van de leden

van de verzoekende partij niet vermindert, dat de verwijzing naar wreedheden veeleer betrekking heeft op de vinkensport die in het bestreden besluit niet ter sprake komt en dat er helemaal geen schending van de Europese regelgeving kan vastgesteld worden;

3.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij haar nadeel toespitst op het onttrekken van 9000 vinken aan de vrije natuur; dat evenwel een schorsingsarrest dat nadeel niet meer kan beletten aangezien de periode waarin die vogels mochten gevangen worden verstreken is; dat men zich in dat verband trouwens kan afvragen hoe zwaar de verzoekende partij zelf tilt aan dat aspect van het nadeel, aangezien zij met het indienen van haar vordering gewacht heeft tot de dag vóór de vangstperiode ten einde liep;

Overwegende dat de raadsman van de verzoekende partij ter terechtzitting benadrukt dat het nadeel wel nog kan hersteld worden aangezien, ter uitvoering van een schorsingsarrest, de gevangen vogels opgespoord en opnieuw in de vrije natuur losgelaten zullen moeten worden; dat evenwel, los van de praktische haalbaarheid van zulk een rechtsherstel, de verzoekende partij niet aantoont dat de verwerende partij juridisch de mogelijkheid heeft om op basis van het schorsingsarrest de actuele eigenaars van de gevangen vinken te verplichten de vogels in de vrije natuur los te laten; dat derhalve ook dat nadeel niet goedge maakt dreigt te kunnen worden door de schorsing van het bestreden besluit;

3.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij het vangen en het gevangen houden van vinken beschouwt als een vorm van wreedheid die haaks staat op een van haar doelstellingen en die "ernstige schade" dreigt toe te

brengen aan de beginselen waar zij voor staat; dat evenwel de loutere vaststelling dat de bestreden maatregel tegen haar maatschappelijk doel indruist, niet betekent dat zij daardoor een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel ondergaat telkens wanneer het maatschappelijk verkeer niet volgens die beginselen geordend wordt; dat in ieder geval de verzoekende partij het ernstig karakter van dat nadeel geenszins concreet maakt;

3.3.3. Overwegende dat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel een schorsingsvoorwaarde is die afzonderlijk onderzocht moet worden; dat de onwettigheden die tegen het bestreden besluit worden aangevoerd op zich geen reden kunnen zijn om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te aanvaarden;

4. Overwegende dat de vaststelling zich opdringt dat niet voldaan is aan een van de grondvoorwaarden op grond waarvan de Raad van State de schorsing van het bestreden besluit zou kunnen bevelen; dat om die reden de vordering wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. DE BRABANDERE,
L. HELLIN,
A. VANDENDRIESSCHE,
Mevr. V. WAUTERS,

kamervoorzitter,
staatsraad,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.